

CV / ANNA-MAIJA AARRAS

2007 Aarras valmistui taiteen maisteriksi Taideteollisesta korkeakoulusta.
1968-70 Åbo Hemsjödsläroinstitut, Turku
1969 Textil- och konstkurs, Capellagården, Öölanti, Ruotsi
1979 ÅHI, kemiällisen värjäyksen kurssi ja Frau Erna Bächin kasveilla värjäyksen kurssi, Zürich, Sveitsi
1982, 1983, 1984 Manufactures Nationales des Gobelins, haute-lice tekniikan opinnot Pariisi, Ranska

Vuodesta 1970 Aarras on pitänyt säännöllisesti yksityisnäyttelyitä ja osallistunut lukuisiin yhteisnäyttelyihin.

Mittavimmat näyttelyt kotimaassa ovat olleet Wäinö Aaltosen museossa 1981, 1999, Rauman taidemuseossa 1973, 1978, Tampereen nykytaiteenmuseossa 1978, 1994. Ensimmäiset ei-kudotut teokset esitettiin Kiinan matkan jälkeen laajana kokonaisuutena Kuun tarinoita 1986 WA museossa ja Turun taidemuseon aluenäyttelynä. Viimeksi hän on ollut esillä WA museossa Orangerie näyttelyllä 2002, Ars Novassa Souvenir sarjalla 2003, 2007 taannehtivalla näyttelyllä Kootut teokset koko Rauman taidemuseossa, Forumboxissa Helsingissä 2010, näyttely Sitaatteja Turun taidemuseossa 2011 ja taidetila Mältirannassa Tampereella 2012. Tulossa näyttely Trace Melek Mazicin kanssa Galleria Pirkko-Liisa Topeliuksessa, Helsingissä 14.2.–5.3.2017.

Vuonna 1995 Suomen tekstiilitaiteilijat TEXO ry valitsi Aarraksen vuoden tekstiilitaiteilijaksi. Nimityksen yhteydessä hän esittäytyi mm. Jyväskylässä Keski-Suomen ja Turun taidemuseoissa laajoilla kokonaisuuksilla Anna-Maija Aarras parrasvaloissa – Nostalgia.

Suomen Kulttuurirahasto myönsi Aarrakselle Eminentia-palkinnon 2008, jonka turvin julkaistiin hänen taiteellista tuotantoa käsittelevä teos Outre-mer – Sinertävä kaukaisuus 2011.

Wäinö Aaltosen museo Turussa kutsui Aarraksen kuratoimaan valtakunnallista 9.tekstiilitaiteen triennaalia KUI? 2012, joka oli myös esillä Oulun Taidemuseossa ja Joensuun Taidemuseossa 2012–2014.

Turun ja Pietarin kaupunkien kulttuuritapahtumavuoden suunnittelu, ideointi ja ohjaus teemana Elämän puu. Aarras kuratoi näyttelyitä ja piti esitelmiä molemmissa kaupungeissa 2013–2015.

Aarras on esittäytynyt ulkomailla: Sveitsissä, Norjassa, Ranskassa, Ruotsissa, Tanskassa, Islannissa Reykjavikissa Listasafn Art Museumissa, Paula Toppilan kuratoimissa näyttelyissä Alphabets and Tools Artemisia Galleryssä Chicagossa ja Institut Finlandaisessa Pariisissa, Maronie galleryssä Kiotossa Japanissa.

2006 hän opiskeli Japanissa kimoonon liittyvää tietoutta Sousaku Manaben johdolla Kiotossa ja esittäytyi Furisode-kimonolla Spiral Hallissa Tokiossa samana vuonna.

Yhteistyö muiden kuvataiteilijoiden kanssa alkoi kiinteämmin 90-luvulla. Turussa hän oli perustava jäsen taiteilijoiden omassa vaihtoehtogalleriassa Titanikissa 1988. Gallerian ohjelma perustui taiteellisiin arvoihin. Hän toimi Titanikin viisi ensimmäistä vuotta galleriatoimikunnassa. Myöhemmin toimikunnan jäsenet perustivat taiteilijaryhmän Vaahtopäät. Titanik sai 1989 Turun ja Porin läänin taidepalkinnon (ks. www.arte.fi/reseptit ja /expo).

Taiteilijaryhmä SALONG 3+ (1989), Anna-Maija Aarras, Sussi Henrikson ja Ann Sundholm, tunnetaan teoksista SALONG 3+ Still life (kultaisissa raameissa tuoreita siansorkkia, vihanneksia, kaloja ym.), SALONG 3+ Velvetti (samettisia huonekaluattrappeja), SALONG 3+ Dimensions (of life). SALONG 3+:n töitä on Turun kaupungin, Turun taidemuseon, Lahden taidemuseon, Kiasman ja yksityisissä kokoelmissa.

Aarras on tehnyt Iniön kirkkoon viiden värisarjan kirkkotekstiilit ja vihkiryijyn, Pyhän Katariinan kirkkoon Turkuun vihkiryijyn ja Mustasaaren kappeliin Helsinkiin kasteryijyn. Turun kaupungin tilaama taideverho Linnunrata valmistui 2011 Nummenpuistokadun päiväkotiin.

Teoksia kokoelmissa:

Tampereen nykytaiteenmuseumo, Tampereen kaupunki, Turun kaupunki, Turun säästöpankki, Partek oy, Vakuutusyhtiö Sampo, Helsingin kaupungin taidemuseo, Oulun taidemuseo, Maarianhaminan kaupunki, Turun Yliopistollinen keskussairaala, Suomen valtio, Wihurin säätiö.